

Goeden avond vrienden.

Heden wil ik met u spreken over de

ASPECTEN VAN HET PAASGEBEUREN.

Vooreerst de voorontwikkeling van het Paasgebeuren.

De figuur van Jezus kunnen wij op vele wijzen bezien. Met één punt worden wij echter steeds weer geconfronteerd nl. dat in Jezus klaarblijkelijk een wijsheid leeft die niet alleen met het verstand verklaard kan worden.

Jezus neemt de gevolgen van zijn eigen inzichten en houdingen zo volledig dat wij daardoor zelfs enigszins overrompeld kunnen worden.

Wanneer wij denken aan Jezus in de hof van Olijven als een lijdend mens: "Heer indien het Uw wil is dat deze beker mij voorbij ga... maar, niet mijn wil maar uw wil geschiedde", dan doet hij ons een beetje zielig aan. Ik weet dat wij dat eigenlijk niet mogen zeggen. Maar wanneer wij hem vergelijken met de groten van deze wereld, die ook moesten sterven, bv. de filosoof Socrates, dan valt ons toch wel een groot verschil op.

Socrates krijgt ook de gelegenheid om te vluchten wanneer hij de giftbeker moet drinken. Er staat een paard voor de poort. Zijn leerlingen dringen aan dat hij zou vluchten. Socrates weigert en wel op grond van het feit, dat voor hem de dood beter is dan een vlucht waardoor hij zijn eigen leringen ontrouw zou worden. Zoals u weet was Socrates aangeklaagd o.m. wegens het verkondigen van stellingen en het stichten van een richting of godsdienst strijdig met de belangen van de Staat.

Socrates spot a.h.w. en maakt zelfs grapjes over zijn naderende dood. Hij neemt dit volledig stoïcijns en zijn dood zelf is dan ook wel een summum van filosofische waardigheid. Ze is betrekkelijk kil misschien want de doorsnee mens kan een dergelijke spot met de dood niet verdragen.

Daartegenover Jezus, de teneergeslagen mens die a.h.w. smeekt om zijn leven en gelijktijdig toch ook weer de mens die met één enkel machtsgebaar zijn vervolgers als verblind ter aarde doet vallen, de mens die Malchus geneest als een van zijn volgelingen een wapen trekt om zijn Meester te verdedigen, een Jezus die met heroïek en een vorstelijk aanvaarden van de toestand, zijn kruisweg later gaan zal.

Wat nu is hier het opvallende punt? Zeker niet enkel maar de tegenstelling tussen de lijdende Jezus en een Jezus die zijn lot aanvaardend zelfs aan het kruis a.h.w. de dood en de haat van allen die Hem omringen overwint.

Het is het consequent zijn. Jezus aanvaardt volkomen de gevolgen van Zijn roeping. Hij verzet zich tegen deze dingen niet. En al kost het Hem misschien moeite om het noodzakelijke voor zich te ondergaan. Hij besluit daartoe en zodra het besluit gevallen is gaat hij verder.

Ik vraag mij af waarom juist hierop zo weinig nadruk wordt gelegd.

Wij, die ons hoofdzakelijk in de esoterische en misschien ook wel de magische richting willen oriënteren, worden steeds weer geconfronteerd met de wonderdoende Jezus en met de lijdende Jezus. Maar de consequente Jezus die een man uit één stuk is, die zien wij niet.

Wanneer ik echter naga wat in het leven van elke mens belangrijk is, dan kom ik tot het besluit, dat het juist is te weten wat u werkelijk wil. Dit is betrekkelijk moeilijk.

O, het is eenvoudig genoeg om te zeggen: "Ik weet best wat ik wil", maar u kunt pas werkelijk weten wat u wilt, als u ook weet wat u ervoor betalen wil, welk offer u wil brengen.

Jezus wilde de mensheid zijn leer, zijn weg een verlossing geven. Hij betaalde daarvoor met een gruwelijke dood. En dat zijn opstanding daarop volgt is eigenlijk bijkomstig voor mij.

Alleen reeds door zijn aanvaarding, door de wijze waarop Hij leeft en sterft, bewijst Hij voor mij zijn grootheid.

Stel nu wat volgt. Wanneer wij uitgaan van de kosmische wetten, dus niet alleen maar van de algemene regels dan ontdekken wij, dat geen enkele kracht teloor kan gaan. Wij ontdekken tevens dat kracht betrekkelijk willekeurig en geleid door omstandigheden, kan worden omgezet in een andere vorm van kracht, al dan niet latent.

Wij ontdekken, dat wanneer bepaalde omstandigheden aanwezig zijn, de omzetting van de ene vorm van kracht in de andere voorspelbaar wordt. Soms is dit een kwestie van situatie: vb. vermogen van plaats wordt omgezet in vermogen van beweging. In andere gevallen echter verbluft het ons, en moeten wij lang zoeken waarom er een bepaalde voorkeur bestaat.

De gevolgtrekking hieruit is, dat er in de oorspronkelijke vorm van kracht een verlangen heeft gelegen of, zoals men zegt: een predispositie, om zich juist in die andere vorm van kracht te veranderen.

Wanneer een mens leeft, dan is hij in zijn leven kracht. Hij is zelfs meer dan kracht; hij is ook geest.

Hij is een deel van de Goddelijke Schepping. In zijn wezen is het vermogen om zijn omvorming tot een andere kracht te kiezen. Hij heeft nl. dat vreemde vermogen dat men wil pleegt te noemen.

Het is misschien dwaas om te zeggen dat Jezus aan het kruis wilde sterven. Wanneer wij dit zeggen, zien wij dat in de zin van: Jezus liet zijn kruisdood ongehinderd toe. Een werkelijk verlangen naar die kruisdood is echter niet aanwezig.

Dit is dus in tegenstelling tot Socrates voor wie de dood klaarblijkelijk een welkome gast is omdat hij meent dat zijn werk volbracht is en anders faalt.

De wil is het die Jezus van aanvang aan beweegt. De wil die het Hem mogelijk maakt om, als mens levende tussen mensen, de minachting, ja de uitstoting uit de synagoog in zijn geboorteplaats en de omliggende streken te verdragen.

Zijn doorzetten, waarmede Hij op een overrompelende wijze haast Zijn eigen weg gaat, niet alleen het uitdrijven van wisselaars uit de tempel, maar ook de wijze waarop Hij zijn leerlingen roept, de wijze waarop Hij ook van hen vergt dat ze even consequent zijn als Hij, dat ze eenvoudig zouden erkennen: dit is het belangrijkste in mijn leven, dan is al het andere van nul en geen waarde.

De wil maakt het ons mogelijk het eigen wezen te vormen. Die wil zou men als een vorm van begeren kunnen zien, inderdaad, maar een begeren dat heel wat verder reikt dan enkel de rede vermag.

Wanneer ik bereid ben geheel mijn wezen in te zetten voor het bereiken van onverschillig welk doel, ontstaat automatisch een contact met de Kosmos (God, de krachten van het Al) waardoor wij dit doel zeker zullen bereiken; maar alleen wanneer wij daarvoor alles veil hebben.

Om dit te doen moeten wij vrij zijn.

Jezus was voor zijn tijd en voor de mensen die zijn waarde niet erkenden en Zijn Weg niet konden volgen een onbetrouwbaar individu een zonderling op zijn minst genomen.

Wanneer een mens in zijn leven iets belangrijks erkent en hij weet zeker dat hij daarvoor offeren wil, zal hij bereiken. Maar die bereiking zal hem anderzijds afzonderen van zijn medemensen.

M.i.. is in de letteren slechts zelden een voorbeeld van grotere eenzaamheid neergelegd als Jezus terugkeer uit de hof en zijn vraag aan de leerlingen: "Kunt u dan niet één uur met mij waken?". De verlatenheid van Jezus vloeit echter voort uit zijn consequent zijn.

Op het ogenblik dat Jezus besluit zijn weg te gaan wijkt Hij daar ook niet meer van af. D.w.z. dat vanaf dat ogenblik Zijn wezen in volkomen overeenstemming met de kosmos is en met de kosmische wetten. Hij geeft deze erkenning later weer door te zeggen: bereidt het koninkrijk Gods en al het andere zal u toegeworpen worden. Maar het Koninkrijk Gods is niet een of andere geheimbond of een soort Hemel die u verwerven kunt. Het koninkrijk Gods is het

voornemen, de vaste wil om te handelen in overeenstemming met datgene wat u als juist erkent, wat voor u God is.

Hier heeft u de eerste en meest belangrijke factor die voor geheel het Paasgebeuren bepalend is. Het is een in uw eigen leven bruikbare factor.

Er zijn in uw leven zoveel dingen die u wilt. Wat heeft u er werkelijk voor over? Wilt u vrede op aarde? Bent u bereid om desnoods voor deze vrede te sterven en alles te verliezen? U wilt inzicht in en contact met de geest. Bent u bereid daaraan alles op te offeren, maar dan ook werkelijk alles, al wat u bezit, uw huis, uw contact met uwe medemensen? U wilt misschien een ander gelukkig maken. Wilt u het geluk voor die andere mens kopen door uw eigen ellende een leven lang? Vraag u dit alles eens af. Er zijn zoveel dingen die u wenst nietwaar?

De les die wij uit de voorgeschiedenis van het Paasgebeuren leren, is wel vooreerst dat, wanneer wij willen bereiken, indien wij willen komen tot hogere geestelijke prestaties, tot grote bereikingen misschien op enigerlei terrein, wanneer wij alleen maar werkelijk christen willen zijn, wij consequent en zonder enige aarzeling, met opoffering van al het andere, ons doel zullen moeten nastreven.

Het tweede wat hieruit automatisch voort vloeit is, dat op het ogenblik dat mijn streven of mijn geloof geen belemmering meer kent door voorbehoud, het mij mogelijk wordt alle wetten der natuur te beheersen. Er is slechts één wet die mij beheersen kan: God, zoals ik hem in mij erken, mijn doel zoals ik het mij gesteld heb.

Belangrijk genoeg om eens na te gaan of veel in uw eigen leven eigenlijk niet door een tekort aan wil tot het aanvaarden van ook de gevolgen is mislukt.

U zoekt? Er staat geschreven: "Zoek en u zult vinden". Maar zoek dan met geheel uw wezen en zonder voorbehoud anders vindt u nooit iets. Er staat: Klop, en u zal worden opengedaan". Inderdaad, wanneer geheel uw wezen één drang is, al is het tot het hoogste licht, zal u dit niet onthouden worden. Alleen moet u bereid zijn daartoe de prijs te betalen.

Jezus blijkt dus, zelfs in een toestand van hoogste opwinding (zo mogen wij toch wel Zijn eenzaamheid in de hof Gethesemani beschouwen) in staat onmiddellijk zijn beheersing terug te winnen. Hij geneest en doet wonderen. Hoe kan hij dat? En antwoord mij nu niet: omdat Hij God is; want een God die gekruisigd wordt is een hoon voor de mensen; maar een mens die gekruisigd wordt omdat Hij God in zich draagt is een navolgbaar voorbeeld.

Jezus blijkt in staat zichzelf te vergeten in zijn doel. Is het Gods wil dat Hij gekruisigd wordt, dan aanvaardt Hij, Hij doet wonderen. Hij kan het mogelijk niet nalaten om even Zijn macht te tonen, enig verwijt te richten tot Judas; maar dan gaat Hij met volle waardigheid.

Wat valt verder nog op?

Jezus heeft meerdere gelegenheden om Zijn leven te redden.

- a) Voor het sanhedrin. Wanneer Hij zich voor het Sanhedrin verdedigt zal men Hem vrij laten. Jezus weigert zich te verdedigen: Hij kan slechts dan zijn wat in zijn doel is gelegen; daarom moet Hij de gehele weg gaan.
- b) Voor Herodes. Twee wonderen voor Herodes, en het verzameld gezelschap en Jezus was niet alleen vrij geweest, maar Hij had de gunst van de viervorst genoten en zou zeer waarschijnlijk met hem naar Rome hebben kunnen reizen en zijn godsdienst naar eigen believen kunnen uitbreiden, Jezus weigert.
- c) Voor Pilatus. Wanneer Jezus zich voor Pilatus tegen de beschuldigingen had verzet, wanneer Hij op de eer van de Romein een beroep had gedaan dan zou Pilatus Jezus op een of andere wijze de dood bespaard hebben. Maar Jezus verdedigt zich niet, Hij brengt eerder een verzet in de trotse Romein teweeg door te weigeren tot hem te spreken.

Hieruit blijkt dat het niet voldoende is een doel te hebben waarvoor u alles veil heeft. Ongeacht de consequenties is het eveneens noodzakelijk dit doel te blijven nastreven.

Jezus beschikt over een innerlijke kracht die zijn lichamelijke ver te boven gaat. Bewijzen? Dat men hem een vorstenmantel geeft is niet alleen spot. Het is tevens om hem de noodzakelijke bescherming te geven, want Hij moet nog gekruisigd worden.

Dat men Simon van Syrene vraagt om Jezus bij het dragen van Zijn kruis te helpen is geen gunst, het is een noodzaak, anders zou Hij reeds gestorven zijn voor dat Hij de calvarieberg betreden had. Diezelfde Jezus is in staat zegeningen uit te spreken. Diezelfde Jezus kan met een rust van een vorst die een troon bestijgt, zich laten kruisigen, zonder één klacht. Diezelfde Jezus is in staat, om het Hem uit genade gereikte verdovingsmiddel (edikt met morre waarschijnlijk) te weigeren. Jezus heeft één doel, Hij heeft maar één geloof. Er is op dat ogenblik maar één kracht en die kracht is zeker niet Jezus; die kracht is God. Jezus vergeet zichzelf in het Grote.

Een mens die zichzelf in Het Grote kan vergeten, in het doel, zal ongetwijfeld de weg gaan die Jezus geweest heeft. Maar hij doet meer. Hij doorloopt het pad der werkelijke inwijding. Hij komt tot bewustzijn van zich en van zijn God. Hij bereikt het contact met alle werelden en sferen als u wilt, op voorwaarde dat dit niet zijn doel is.

Voor wat volgt moeten wij uit de geloofsbelijdenis putten: Jezus daalde af ter helle.

Zolang wij menen dat bepaalde dingen in het leven of in de sferen beneden onze waardigheid zijn, zolang wij God en diens schepping niet kunnen aanvaarden, gedragen door ons innerlijk besef en doel zoals ze is met alles daarin, van het meest demonische tot het meest lichtende, zullen wij niet in staat zijn werkelijk te bereiken.

Jezus daalt af ter helle d.w.z. in de duistere werelden, in de duistere sferen. Hij keert terug, herrijst uit den dode. Hij laat zich door de vrouwen in de hof niet beroeren omdat Hij in moet gaan tot de Vader. Zeer duidelijk is hij op dat ogenblik niet in staat mensen te beroeren zonder voor hen of voor zichzelf een gevaar te doen ontstaan.

Jezus vertoont voortaan alle eigenschappen die men toeschrijft aan ingewijden, aan hen die de hoogste waarheid hebben gevonden. Hij gaat door gesloten deuren, Hij verschijnt en verdwijnt naar willekeur. Hij gedraagt zich als een mens maar verplaatst zich klaarblijkelijk in zeer korte tijd over zeer grote afstanden. Hij wordt verheerlijkt enz.

Deze fase zou ik met de kruisiging samen het eigenlijke Pasen willen noemen.

Wij kunnen tussen deze fasen geen onderscheid maken. Wilt u dit toch doen, dan ontkent u de eenheid die in het gebeuren ligt, de eenheid die m.i. volledig wetmatig is. Want op het ogenblik dat ik de Hoogste Kracht besef, ben ik kenbaar en uitbaar in alle werelden. Op het ogenblik dat ik het laatste offer kan brengen, gehoorzamen mij alle krachten. Op het ogenblik dat ik, vanuit mijzelf, tracht voor anderen te leven en te sterven, zal ik een eenheid ervaren met al het zijnde zonder uitzondering.

Er is vaak een debat geweest of Jezus God is. In onze groep zijn wij van mening, dat Hij dit zeker niet is tot zijn herrijzenis; daarna lijkt het ons erg moeilijk een onderscheid te maken tussen God zelf en de Jezus die als een openbaring uit het kosmische zich manifesteert.

De lessen die hierin voor de mens zijn vervat.

1* Indien u in staat bent de toestanden zoals ze zijn te aanvaarden, rekening te houden met anderen, ongeacht uw eigen leven, eigen nood, eigen moeilijkheden, wanneer u uw eigen doel durft na te streven ten koste van alles, daarbij tevens tracht eenieder te behoeden voor elk niet noodzakelijk lijden, niet noodzakelijk kwaad, bent u klaarblijkelijk in staat om een éénheid met de Kosmos te bereiken.

2* Een mens kan dit misschien in één mensenleven niet zo gemakkelijk doen, dan zult u in uzelf het besef kennen van een Goddelijke Kracht.

Wat is nu de meest opvallende factor in dit Paasgebeuren? Ongetwijfeld wel de liefderijkheid waarmede Jezus zijn lot aanvaardt en ondergaat en de wijze waarop Hij, zichzelf vergetende, juist dan intenser dan ooit schijnt te leven voor anderen. Bv. Troostwoorden aan de vrouwen, dankwoorden aan Simon van Cyrene, de bede om vergeving voor zijn beulen, de belofte aan Dismas (de goede moordenaar), het respect voor de medemens (de Emausgangers), de waarschuwing, de grote voorzichtigheid bij de vrouwen in de hof, het stuwingsgeven aan de leerlingen door het meermalig bezoek, het geduld met Thomas die de wonden wil zien, ja zelfs het deelhebben aan de maaltijd met enkelen van de apostelen, waaronder Petrus aan het meer van Tiberias kort voor de Hemelvaart. Hier spreekt steeds weer een buitengewoon grote kracht maar bovenal een grote liefde en achting voor het leven en het levende.

3* Een mens die een kosmische weg wil gaan of de weg die Jezus zelf heeft geweest, (die is hetzelfde en werd door meerderen aangeduid) zal alleen die weg ten goede kunnen gaan, wanneer hij gedragen wordt door een grote liefde een groot begrip en respect voor alle leven, wanneer hij geen vooroordelen kent en vrij kan zijn in zijn aanvaarding van de wereld.

Om mijn drieluik volledig te maken moet ik nog een epiloog toevoegen.

Wat is bekend van Jezus uit niet-Christelijke bron na zijn Hemelvaart.

1* Jezus manifesteert zich vele malen, ofschoon dit niet geloofsartikelen zijn, aan heiligen echter ook aan mensen die in het geheel niet het Christelijk geloof delen.

2* Jezus wordt beschreven als een van de leraren die deelnemen aan een bepaalde inwijding in de Himalaja.

3* Hij wordt echter ook beschreven als optredende in de eerste wereldoorlog, helpende op het slagveld.

Nu mogen wij zeggen dat het onmogelijk is dat Jezus zich voortdurend en overal zal manifesteren. Dat is menselijk en verstandelijk denken. Maar de wijsheid zelf die Jezus in grote mate zelf beoefend heeft, leert ons: Op het ogenblik, dat een mens zich maar voor anderen, in werkelijke liefde en begrip, de wereld kan aanvaarden, zal deze wereld met Hem één zijn en zullen alle middelen van die wereld hem dienen.

Uit de geschiedenis blijkt dat Jezus niet in staat is om de bloeddorstigheid van de Christenen te onderdrukken. Een geloof is vrede, dit is de Islam, omdat het geloof bij ons hier uitgaat van strijdvaardigheid. Maar er is geen godsdienst wreder geweest dan het Christendom is geweest.

Wij moeten trachten hieruit een lering te trekken die niet alleen de hoofdpunten omvat. Want alles wat gezegd is is mooi en interessant, maar het staat te ver van u af. Zoals over het algemeen de wijsheid die men u predikt, de waarheid die men u verkondigt enz...te ver van u af staan.

Wij moeten begrijpen dat wij nooit te ver moeten dwalen in een zoeken naar een verstandelijke wijsheid. Verstand is goed en noodzakelijk. Zonder de mogelijkheden in verstand gelegen zult u niet in staat zijn om ook maar enigerlei redelijke prestaties te verrichten. U zult niet in staat zijn om als mens te leven wanneer u het verstand geheel buiten beschouwing laat. Maar het verstand breidt zich uit over steeds meer mogelijkheden en schept een steeds ingewikkelder beeld.

U kunt de proef nemen. Neem één, op zich eenvoudig probleem; ga alle daarmee verbonden problemen en gevolgtrekkingen overdenken. U zult tot de vaststelling komen, dat u binnen zeer korte tijd in een doolhof van schijnbaar tegenstrijdige gedachten bent gewikkeld.

Het verstand moet dienen om de wereld te kennen en om eigen uitingen in die wereld (aan de hand van besef en waarnemingsvermogen) aan te passen. Maar de wijsheid vergt, dat wij alles terugbrengen tot de grootst mogelijke eenvoud.

Jezus leven is zo eenvoudig, dat de mensen niet weten waar ze het hebben. Voor hen is het een beetje strijdig, dat Jezus enerzijds vrolijk kan zijn, met bruiloftslieden op kan trekken, dat Hij over heel eenvoudige dingen gesprekken houdt. Dit vinden ze niet passend bij een zo grote leraar.

Jezus is eenvoudig. Hij is, gedragen door zijn wil, zijn doel en zijn zending, de meest eenvoudige mens die u zich kunt voorstellen.

Jezus is geen Hogepriester, afgeschermd door een muur van leerlingen. Jezus is een mens waarmee iedereen kan spreken, Jezus is een soort goede buurman, eenvoud.

Eenvoud is de kern der wijsheid.

Wanneer wij willen uitgaan van een redelijk proces of verstandelijk denken, dan kunnen wij vanzelfsprekend heel veel dingen begrijpen. Wij kunnen ons een beeld vormen van onnoemelijk veel van wat in de wereld voorvalt. U kunt verstandelijk en redelijk denkend overwegend in uw eigen leven veel overzien. Maar wanneer u de gegevens die het verstand u verschaft niet herleidt tot een zo eenvoudig mogelijke waarheid en leefwijze, komt u niet ver.

Wij kunnen de eenvoud hier gebruiken om, aan de hand van het Paasgebeuren en zijn gevolgen, de eenvoudigste regels te stellen die er zijn.

- 1) Haat nooit, zelfs niet het slechte.
- 2) Heb alle dingen lief en tracht te begrijpen. Dat wat u begrijpt is uw naaste.
- 3) Zoek nimmer naar het magisch geweld en de magische kracht als naar iets dat van buiten u moet komen. Besef, dat eenheid, die u in uzelf bereikt met uzelf en met het hogere, bepalend zal zijn voor alles wat u uit uzelf aan krachten kunt openbaren.
- 4) Zeg niet: "ik zal uitgaan om de kosmos of de wereld te veroveren". Maar zeg: "ik wil trachten binnen de kosmos mijzelf te zijn in mijn meest juist besef".
- 5) Beklaag u nooit.
- 6) Zoek in alles Het Lichte.
- 7) Indien u niet kunt, zoek in eenzaamheid troost bij uw God, maar wees meester van uzelf zodra u zich tot de wereld wendt.
- 8) Stel geen prijs op bezit als zodanig noch op datgene wat u verworven heeft, datgene wat men u toekent (ook eer en aanzien). Stel slechts prijs op al wat u op deze wijze gegeven is als een middel om uw doel te vervullen.
- 9) Wanneer u (zoals Jezus heeft gedaan en in Zijn naam zijn leerlingen) zieken wil genezen, duivelen uitdrijven, profeteren en in waarheid spreken, besef dan, dat dit alles het uwe is zolang u daarin niet uzelf zoekt.

Wanneer u ontevreden bent, vraag u dan niet af of dit verstandelijk verklaarbaar is; vraag u ook niet af, of er verstandelijke redenen zijn om minder pessimistisch te zijn. Vraag u alleen af, of dit samenhangt met het voor u belangrijke in uw leven.

Is dit het geval, ga dan met geheel uw wezen, met al uw krachten en middelen aan het werk opdat het verbeterd worde. Zo neen, leg het terzijde.

- 10) Streef niet voor uzelf. Zolang u voor uzelf streeft, beperkt u uw eigen vermogens, beperkt u het contact met de kosmos.
- 11) Streef echter voor anderen, nimmer volgens uw eigen inzicht alleen. Laat eenieder zijn vrijheid maar streef voor hen ten goede door uw eigen offer, door uw eigen geven van eigen leven en niet alleen van eigen bezit.

Wanneer u de oudheid zult kennen, die toch in zekere zin de proloog is geweest zowel voor de Judeïsche godsdienst als voor het Christendom, die invloed die vanuit Egypte bv. vanuit Voor-Azië voortdurend is binnen gedrongen, waarvan u in de bijbel voortdurend de weerkaatsing kunt zien, dan zult u beseffen, dat de gebruiken van de mensen veranderen. Tevens dat de mensen hun doel anders gaan stellen; maar dat de mensen in de wereld ongeveer gelijk zijn gebleven. U zult misschien ontdekken, dat bepaalde tijden vernieuwing brengen; maar u zult ook daarin weer terugvinden, de noodzaak van de mens om deze vernieuwing innerlijk te ondergaan en te erkennen. Daarom stel ik het volgende:

- 12) Bedenk, dat zolang u God zoekt en erkent, er geen kwaad in de wereld is.
- 13) Bedenk dat geen enkele wet door mensen geschreven ooit een wet is die uit God komt, maar slechts een uitdrukking kan zijn van het besef dat men van God heeft in de gemeenschap.
- 14) Gedenk, dat het heiligste wat bestaat, nimmer kan gelegen zijn in de stof maar alleen in uw eigen wezen.
- 15) Gedenk, dat het noodzakelijk is om het leven met vreugde te aanvaarden; elke verwerping betekent uitsluiting uit het kosmisch geheel.
- 16) Besef zeer wel, dat het woord alleen een middel is om u te bewegen in een gemeenschap. Het is alleen dan een kracht wanneer het gedragen wordt door geheel uw wezensinnerlijk zonder voorbehoud.
- 17) Alles kunt u tot stand brengen maar niet alles tegelijk. Een mens is geen God die alle dingen gelijktijdig overziet, beheersen en vanuit zich kan openbaren. Een mens is een

wezen, dat één ding tegelijk kan doen maar dan ook werkelijk volledig en goed. Ga daar van uit.

Begrijp dat broederschap (dus de eenheid onder de mensen en ook de eenheid tussen mens en geest) belangrijk is niet omdat zij broederschap is, maar omdat zij het besef van eenheid en harmonie schept.

Wij kunnen ongetwijfeld, wanneer wij één ding tegelijk nastreven, alles bereiken. (Zelfs een mens in de stoffelijke wereld kan dat). Maar wij kunnen nimmer vele dingen gelijktijdig doen. Wij moeten leren onszelf te beperken.

Misschien dat ik hier terug grijpen mag naar een zeer oude wijsheid.

18) Wanneer de ziel wil wandelen in de tuinen der goden, zo kan niets het lichaam bedreigen, niets het lichaam aantasten buiten de angst en de vrees dat het lichaam aangetast of vernietigd kan worden. M.a.w. de grootste wijsheid is: uw vijand ligt in uzelf.

Jezus heeft deze vijand in zich overwonnen. Wanneer wij mogen geloven wat over Hem in de evangeliën geschreven staat (ik meen dat wij dit mogen) in grote lijnen tenminste juist is. Dan mogen wij ook besluiten dat Hij steeds weer(en niet allen maar bij bezoeking in de woestijn door de duivel) zichzelf heeft moeten overwinnen en steeds weer zijn eigen intentie en doe heeft moeten vernieuwen.

19) De grootste en eenvoudigste regel is dan ook: Stel uw doel steeds opnieuw en vraag u steeds af of u niet gefaald hebt. Het is niet belangrijk dat u alles weet wat in uw onderbewustzijn bestaat ofschoon dit belangwekkend kan zijn. Het is niet belangrijk, dat u kunt nagaan of u vroegere levens heeft gehad. Het is zelfs niet belangrijk dat u weet of u voortbestaat of niet (in de zin waarin u daaraan misschien gelooft).

20) Belangrijk is voor u, dat u nu in deze tijd, in dit leven in de eerste plaats de juiste harmonie vindt en het juiste doel.

Voor diegenen die de techniek hiervan interesseert: Wij kunnen het al als een harp beschouwen. Elke snaar hiervan is een levensmogelijkheid. Het totaal der levensmogelijkheden is parallel. De mens kan van parallelle wereld tot parallelle wereld wandelen en zo de voor hem juiste voorwaarde vinden, de juiste verhouding ook ten opzichte van het Goddelijke.

Uit dit totaal kan de mens de drijvende kracht, (uit de gehele wereld waartoe hij behoort) voor zich verwerven. Voor de mens is het verschil van wereld tot wereld niet kenbaar. De overgang naar parallelle werelden geschiedt praktisch zonder bewustzijn. Toch in het een deel van het normale.

De geest en de wereld van de geest die deel uitmaken van uw eigen bestaan, behoren tot het totaal van de stoffelijke mogelijkheden en zijn er op afgestemd.

Het totaal van de stoffelijke mogelijkheden plus alle geestelijke sferen worden beheerst door het Groot Goddelijke, de Oerkracht of het Licht.

Vanuit welk punt wij ons bewegen en op welke wijze wij streven in het Al, is weinig belangrijk.

Belangrijk is dat wij nu zijn. Want zijn wij nu, op dit ogenblik in harmonie met het goddelijke, dan resulteert hieruit een kracht die ons naar onze juiste plaats binnen de Kosmos brengt. Wij zullen de juist verhouding, de juiste plaats in het leven vinden.

21) Om in uw leven iets te bereiken, is het noodzakelijk dat u nimmer afwacht. Wanneer iets voor u belangrijk is, dan moet u dat met geheel uw wezen, met al uwe krachten en met al uwe inzichten nastreven.

Meent u dat iets ter bevordering van uw doel dienstig is, dan zult u dit eveneens met al uwe krachten en inzet van geheel uwe persoonlijkheid moeten nastreven.

Wie wacht tot hij bewogen wordt door een kracht buiten zichzelf, beweegt niet. Maar wie vanuit zichzelf door innerlijke erkenning gedragen, verder gaat, zal voor zich de juiste plaats bereiken, ongeacht de manier waarbij hij dit omschrijft, al dan niet verstandelijk aanvaardbaar, al dan niet passend binnen een bepaald geloofskader.

De weg is u gegeven, maar gaan u ze zelf.

Orde der Verdraagzamen

Goeden avond vrienden.